23/05/2020

«Η πίστη και τα Ιερά Λείψανα δεν μεταδίδουν ασθένειες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Εγκύκλιο στην οποία δίδει οδηγίες προς τους ιερείς της Μητροπόλεώς του εξέδωσε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς, στην οποία, μάλιστα, κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ ιατρικών οδηγιών και πόλεμο εναντίον της πίστεως του Χριστού, κατά της Εκκλησίας και κατά των Μυστηρίων. Ο Σεβασμιώτατος μιλά για τη Θεία Χάρη, τα Ιερά Μυστήρια και τον καθαγιασμό των σκευών κατά τη Θεία Λειτουργία, επικαλούμενος τον ιερό Χρυσόστομο, τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο και τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό.

Ακολουθεί ολόκληρη η εγκύκλιος:

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογγίου τῇ 20ῃ Μαΐου 2020
Ἀριθ. Πρωτ.: 373
Π Ο Ι Μ Α Ν Τ Ο Ρ Ι Κ Η Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ
(ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ’ ΑΡΙΘ. 131)

Ο ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Πρός τόν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί, Χριστὸς Ἀνέστη!
Μὲ τὴν ὑπ’ ἀριθμ. 130/06-05-2020 Ἐγκύκλιο ποὺ ἀπέστειλα πρὸς τοὺς Ἱερεῖς, ἀνέφερα ὅτι μετὰ ἀπὸ τὶς ἐργασίες τὶς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ μηνὸς Μαΐου, θὰ σᾶς ἐνημερώσω γιὰ τὶς ἀποφάσεις της καὶ θὰ σᾶς δώσω ὁρισμένες ὁδηγίες.

Μὲ τὴν παροῦσα Ἐγκύκλιο, ἀνταποκρινόμενος στὴν ὑπόσχεσί μου, σᾶς ἀποστέλλω τὶς Συνοδικὲς ὁδηγίες γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ σᾶς ἐνημερώσουν οἱ σεβαστοὶ ἐφημέριοί σας, σᾶς ὑπογραμμίζω δὲ καὶ μερικὲς ἀλήθειες τὶς ὁποῖες παρακαλῶ νὰ δεχθοῦμε μὲ πνεῦμα ἐμπιστοσύνης, εὐθύνης, ὑπακοῆς καὶ ἐφαρμογῆς, αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τὴν πίστι μας, τὴν εὐσέβειά μας, τὴν μυστηριακὴ ζωή μας καὶ τὴ σωτηρία μας.

Κανεὶς, ἀδελφοί μου, δὲν ἀρνεῖται καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῆ τὶς ὑποδείξεις τῆς εἰλικρινοῦς ἰατρικῆς ἐπιστήμης γιὰ τὴν ὑγεία μας. Τακτικὰ τονίζουμε τὸ γραφικὸ: «Κύριος ἔδωκεν ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ» (Σοφ. Σειρὰχ 38, 6).

Μὲ πόνο πατρικὸ, ὅμως, ἐδῶ, θέλω νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴ ὅλων.

Ἄλλο ἰατρικὲς ὁδηγίες καὶ ἄλλο πόλεμος κατὰ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τῶν Μυστηρίων. Ἄλλο νὰ μιλᾶνε οἱ ἰατροὶ μὲ εὐθύνη καὶ διάκρισι καὶ ἄλλο ὁποιοσδήποτε καὶ οἱαδήποτε, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἰατρική ἐπιστήμη, νὰ παίρνουν ἕνα μικρόφωνο καὶ νὰ ἐξαπολύουν ὕβρεις, ἀμφισβητήσεις, συκοφαντίες κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς μητέρας μας Ἐκκλησίας, τῶν ἱερῶν μυστηρίων, τῶν ἱερῶν ναῶν, τῶν ἱερῶν συμβόλων καὶ προσκυνημάτων τῆς ὀρθοδοξίας μας. Θὰ μιλήσω πιὸ συγκεκριμένα.

Ὁ ὀρθόδοξος ἱερὸς ναὸς δὲν εἶναι οὔτε τζαμί, οὔτε συναγωγή, οὔτε εὐκτήριος οἶκος κάποιας παπικῆς, προτεσταντικῆς ἢ χιλιαστικῆς κακοδοξίας καὶ αἱρέσεως. Ὁ μεγάλος μας ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὅπως καὶ πολλοὶ ἅγιοι Πατέρες μας, ὀνομάζουν τὸν ὀρθόδοξο ναὸ οὐρανὸ καὶ θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ χριστιανικός μας ναός, ὁ ἀνεγερθεὶς μὲ τὴν ἄψυχο ὕλη, ἀπὸ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἀρχιερεὺς θὰ τελέσει τὴν ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων του, καθαγιάζεται, χρίεται μὲ ἅγιο Μύρο, τοποθετοῦνται ἱερὰ Λείψανα ἁγίων Μαρτύρων στὸ κέντρο τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ἀφιερώνεται στὴ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Γι’ αὐτὸ καὶ παρατηροῦνται ἐμφανίσεις ἀγγέλων καὶ ἁγίων μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ

θαύματα πολλὰ γίνονται καὶ δυνάμεις ἐνεργοῦνται καὶ τὰ ἅγια χαριτόβρυτα Μυστήρια τελοῦνται. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ Μυστήριο τῶν μυστηρίων, ἡ Θεία Εὐχαριστία.

Καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα ἀντικείμενα, τὰ ἱερὰ σκεύη, εὑρισκόμενα μέσα στὸν ἱερὸ ναὸ, ἁγιάζονται καὶ μεταδίδουν σὲ ἐμᾶς ἁγιασμὸ ἀφοῦ καθαγιάζονται. Ἡ ἐνεργοῦσα θεία Χάρις καθαγιάζει αὐτά, (ὅπως π.χ. ἅγιο δισκάριο, ἁγία λαβίδα, ἁγία πρόθεσις, ἅγιο ἀρτοφόριο, ἅγιο ποτήριο, κ.λπ.).

Πάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ ναοῦ μας τελεῖται τὸ μυστήριο τοῦ Γολγοθά, τὸ μυστήριο τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Μᾶς λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: «Ὅταν θὰ δῇς νὰ σοῦ προσφέρει (τὸ ἅγιο Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου) μὴ νομίσεις ὅτι ὁ ἱερεὺς τὸ κάνει αὐτὸ, ἀλλὰ πίστευε ὅτι τὸ χέρι ποὺ ἁπλώνεται εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἱερεὺς δανείζει τὴ γλῶσσα του στὸ Χριστὸ καὶ προσφέρει τὸ χέρι του» (ΕΠΕ 14, 176).

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, σημειώνει: «Ὁ ἱερεὺς ὅταν λειτουργεῖ στέκεται μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους, δοξολογεῖ τὸ Θεὸ μαζὶ μὲ τοὺς ἀρχαγγέλους, ἀναπέμπει θυσίες στὸ οὐράνιο θυσιαστήριο, ἱερουργεῖ μαζὶ μὲ τὸν Χριστό». Καὶ συνεχίζει: «Γνωρίζουμε καλὰ ποιανοῦ εἴμαστε ὑπηρέτες, ποὺ βρισκόμαστε καὶ ποὺ καλοῦμε νὰ ἔλθουν οἱ χριστιανοί μας» (ΕΠΕ 1, 166).
Ὀφείλω ταπεινὰ νὰ ὁμολογήσω ὅτι αὐτὲς τὶς ἐμπειρίες τὶς ἀκούσαμε προσωπικὰ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἁγίων Ἰακώβου τοῦ Τσαλίκη καὶ Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου.
Ὅλοι αὐτοὶ, ἀγαπητοὶ, ποὺ χύνουν δηλητήριο ἀπιστίας, συκοφαντίας καὶ ἀγωνίζονται, τάχα, γιὰ τὴν ὑγεία μας, μποροῦν νὰ κατανοήσουν τί γίνεται μέσα στὸν ἅγιο ἱερὸ ναό, τὸν ὀρθόδοξο ναό, τί γίνεται στὴν Ἁγία Τράπεζα; Κατανοοῦν ὅτι ἐκεῖ ἀναπαύεται ὁ Θεὸς σωματικῶς καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς θυσιάζεται γιὰ τὴ ζωή μας, τὴν ὑγεία μας, τὴν σωτηρία μας; Μποροῦν νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παντοδύναμος Θεὸς καὶ ποτὲ μὰ ποτὲ δὲν θὰ βλάψη κανέναν μὲ τὴ Θεία Κοινωνία, ἀλλὰ μόνον θὰ δώση θεία Χάρι ζωῆς, ἁγιασμὸ καὶ ἀθανασία;

Ἐφόσον, τονίζει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, «καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν τελεῖται λατρευτικὴ σύναξι, ἔχουμε κέρδος μὲ τὴν παρουσία μας μέσα στὸν ἱερὸ ναό, ὅταν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ὁ Χριστὸς βρίσκεται μέσα στὸ Ἅγιο Ποτήριο τότε μεγάλη ὠφέλεια λαμβάνουμε».

Μέσα στὸν ἱερὸ ὀρθόδοξο ναό μας βρίσκονται καὶ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα, τὰ ὁποῖα τιμητικὰ προσκυνοῦμε γιὰ νὰ λάβουμε βοήθεια καὶ θεία Χάρι, ὅπως π.χ. τὰ ἱερὰ Λείψανα, τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, οἱ ἱερὲς Εἰκόνες.

Χύθηκε πολὺ δηλητήριο, αὐτὸν τὸν καιρὸ, ὥστε νὰ φοβηθοῦν οἱ χριστιανοὶ γιὰ νὰ

μὴν προσκυνοῦν καὶ νὰ μὴν ἀσπάζονται ὅλα αὐτὰ τὰ προσκυνήματα, γιατί (ὅπως εἶπαν) θὰ μολυνθοῦν.

Ἡ πίστι μας ὅτι τὰ ἱερὰ λείψανα, ὅπως καὶ οἱ ἅγιες εἰκόνες, δὲν μεταδίδουν ἀσθένειες δὲν εἶναι οὔτε αὐθαίρετος, οὔτε ἀντιευαγγελική. Ἡ τιμὴ πρὸς τοὺς ἁγίους μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνες τους καὶ τὴν χάριν τοῦ ζῶντος Τριαδικοῦ Θεοῦ μας ἐπέτυχον νὰ γίνουν «θεοὶ κατὰ χάριν», δὲν ἀναφέρεται μόνον στὶς ὅσιες ψυχὲς τους, ἀλλὰ καὶ στὰ ἅγια σώματά τους. Καὶ τὰ σώματα τῶν ἁγίων μετέχουν «τῆς θεοποιητικῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς, ἀναφέρει σχετικὰ ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἔχουν τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι οἱ ἅγιοι ὅταν ζοῦσαν ἦταν γεμάτοι ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ διετήρησαν Αὐτὸ καὶ μετὰ θάνατον, ὄχι κατ’ οὐσίαν, ἀλλὰ «χάριτι καὶ ἐνεργείᾳ».

Γνωρίζουμε, ἀγαπητοί, ὡς συνειδητοὶ χριστιανοί, τὴν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων μας. Γνωρίζουμε τὴν εὐωδία τους, τὰ ἄπειρα θαύματά τους, τὰ ὁποῖα κι ἐμεῖς ζοῦμε. Γνωρίζουμε πόσο προσφέρονται στὸ Ἅγιον Ὄρος τὰ ἱερὰ λείψανα πρὸς προσκύνησι.

Τώρα, μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μὴν τὰ προσκυνοῦμε, νὰ μὴν τὰ ἀσπαζόμαστε γιὰ νὰ μὴν μολυνθοῦμε ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαριτόβρυτα ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων. Τὰ ἴδια ἰσχύουν καὶ μὲ τὶς ἅγιες εἰκόνες. Νὰ μὴν προσκυνᾶτε τὸ Εὐαγγέλιο, τὸν Ἐπιτάφιο, τὸν Ἐσταυρωμένο, εἶπε κάποιος, γιατί ἀσπαζόμενοι στὸ ἴδιο σημεῖο θὰ χάσουμε ὅ,τι κερδίσαμε.

Θεέ μου, πῶς μᾶς ἀνέχεσαι!!! Δὲν εἶναι, ἀγαπητοὶ, εἴδωλα οἱ εἰκόνες.

Χιλιάδες προσκυνητῶν ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας στὴν Τῆνο, στὴν Σουμελά, στὸν Προυσσὸ καὶ σὲ ἄλλα προσκυνήματα. Χιλιάδες ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Μανταμάδο τῆς Λέσβου καὶ μόνο εὐλογία, θεραπεία, θαύματα ἀπεκόμισαν. Ποτὲ δὲν ἀναφέρθηκε μολυσμός.

Ὁ μεγάλος ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, μᾶς γνωρίζει ὅτι οἱ ἅγιες εἰκόνες τῶν ἁγίων – ἕνεκα τῆς ἰδιαιτέρας καὶ μυστικῆς σχέσεως πρὸς τὰ πρωτότυπα ποὺ εἰκονίζουν – εἶναι γεμάτες ἀπὸ Χάρι Ἁγίου Πνεύματος. Ἀπὸ ἐκεῖ πηγάζει καὶ ἡ ζωοποιὸς δύναμις τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῶν ἁγίων ποὺ προσφέρεται στοὺς εἰλικρινῶς πιστεύοντες.

Σὲ ἄλλο σημεῖο, ὁ ἱερὸς Δαμασκηνὸς προσθέτει: «Οἱ δαίμονες φοβοῦνται τοὺς ἁγίους καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν ἐμπρὸς εἰς τὴν σκιάν τους. Σκιὰ δὲ, εἶναι καὶ ἡ εἰκὼν τῶν ἁγίων καὶ αὐτὴν κατασκευάζω καὶ ζωγραφίζω ὡς φυγαδευτήριον τῶν

δαιμόνων». (Ἰ. Δαμασκηνοῦ, Λόγος πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς εἰκόνας). Καὶ συνεχίζει: «Κοιτᾶξτε πόση δύναμι καὶ ποιὰ θεία ἐνέργεια δίδεται εἰς αὐτοὺς ποὺ πλησιάζουν καὶ προσκυνοῦν τὶς ἅγιες εἰκόνες μὲ πίστι καὶ καθαρὰ συνείδησιν».

Ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἅγιες εἰκόνες, ἐμπρὸς στὶς ὁποῖες θερμὲς προσευχές, πόνος καὶ δάκρυα χύθηκαν, ἀπό αὐτὲς τὶς εἰκόνες ποὺ χαρίζουν δύναμι, θεραπεία καὶ Χάρι Θεοῦ, μᾶς καλοῦν νὰ ἀπομακρυνθοῦμε καὶ νὰ πάψουμε νὰ τὶς προσκυνοῦμε.

Καὶ κάτι ἀκόμα. Μὲ μεγάλη ὀλιγοπιστία καὶ περιφρόνησι, μὲ ἀπιστία στὴ χάρι τῆς Ἱερωσύνης, ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς νὰ μὴν ἀσπάζονται τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, νὰ μὴν παίρνουν ἀντίδωρο.

Ἀλήθεια, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅλοι αὐτοὶ ποῦ θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν αὐτὲς τὶς γνῶμες τους, καταλαβαίνουν τί λένε;

Ὅταν ἀσπάζεται κανεὶς τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, δὲν ἀσπάζεται τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου. Ἀσπάζεται τὸ χέρι τῆς Ἱερωσύνης. Τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, ὅσο καὶ ἂν ὁ ἴδιος εἶναι ἀδύναμος, ἔχει Χάρι Θεοῦ διότι τελεῖ τὴν ἀναίμακτο Θυσία, τὴ Θεία Εὐχαριστία. Ἔχουν ἀκοῦσει ἄραγε, ὅσοι ἀποφεύγουν νὰ ἀσπαστοῦν τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, τί λένε οἱ δαιμονισμένοι σωματικῶς στὸν ἱερέα ποὺ διαβάζει τὶς εὐχές; «Φύγε, πάρε τὸ χέρι σου.. Στάζει τὸ αἷμα τοῦ Ναζωραίου».

Τὸ χέρι τῆς ἱερωσύνης προσφέρει τὸ ἀντίδωρο, χάριτι Θεοῦ, καὶ ὄχι τὸ ἁμαρτωλὸ χέρι, τὸ δικό μας χέρι. Τὸ χέρι τῆς ἱερωσύνης, προσφέρει εὐλογία καὶ ὄχι ἀσθένειες, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ πολέμιοι.

Ἀγαπητοὶ, πολλὰ θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω. Ὅμως, ἄς μή σᾶς κουράσω ἄλλο.

Ἐνδεικτικὰ ἀνέφερα κάποιες περιπτώσεις, οἱ ὁποῖες μαρτυροῦν καὶ βεβαιώνουν τὴν προσπάθεια ὁρισμένων νὰ ἀλλοιώσουν τὸ ὀρθόδοξο φρόνημά μας, τὴν θερμὴ Πίστι μας, τὴν συνειδητὴ πνευματικὴ σχέσι μας μὲ τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, τὴν Ἐκκλησία μας.

Μὲ ὅλη τὴν δύναμι τῆς πατρικῆς μου καρδιᾶς, σᾶς παρακαλῶ: «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε» (Α’ Κορ. ιστ΄, 13).

Μὴν ἐπηρεαζόμασθε. Μὴν ὑποχωροῦμε. Μὴν χάσουμε τὴν ἀγνὴ πίστι μας γιὰ τὸν ὀρθόδοξο ναό μας, γιὰ τὰ ἱερὰ μυστήρια, γιὰ τὸ ἅγιο ποτήριο, τὰ ἱερὰ λείψανα, τὶς ἅγιες εἰκόνες, τὴν ἱερωσύνη.

Καὶ κάτι τελευταῖο, ἀδελφοί μου. Παρακαλῶ, νὰ ἐλέγξουμε ὅλοι τὸν ἑαυτό μας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνέχεται, ἀλλὰ ἕως πότε; Ἁμαρτήματα πολλὰ ἔγιναν στὴν πατρίδα μας. Ἔγιναν καὶ γίνονται κι ἐμεῖς μένουμε ἀμετανόητοι. Νομιμοποιήσαμε

τὴν διαστροφή. Ἀποποινικοποιήσαμε τὴν κάθε βλασφημία τοῦ Κυρίου μας καὶ ποινικοποιήσαμε τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἱερὰ Μυστήρια, τὴ θεία Χάρι. Νὰ μετανοήσουμε, γιατί αὐτὰ δὲν θὰ τὰ ἀνεχθεῖ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου μας.

Νὰ προσευχόμαστε νὰ μετανοήσουν καὶ ὅσοι μὲ οἱονδήποτε τρόπο δημιουργοῦν προβλήματα στὴν Ἐκκλησία μας καὶ στὴν Πίστι τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Νὰ μετανοήσουν, γιατί κάποτε θὰ εὑρεθοῦν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Ὁ Χριστός, Θεὸς ἀληθινὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. «Ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήση» (Ἀποκ. στ’, 2)
Μετά πατρικῶν εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ

Σημείωσις πρὸς τὸν Ἐφημέριον: Ἡ παροῦσα Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῆ εὐκρινῶς κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ (24 Μαΐου), κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.